

Tot s'ha de compartir?

Els conflictes entre germans per compartir recursos són força freqüents. Com podem gestionar-ho? Ningú no neix sabent compartir: a compartir se n'aprèn i la convivència entre germans es consolida amb la pràctica.

Edats recomanades: a partir dels 3 anys.

Material que necessitem: suport per escriure i visualitzar els acords, si es creu necessari.

Com ho desenvolupem?

Per repartir-nos el material, els jocs o les activitats que són unipersonals:

1. Pactem horaris (de matins, tardes o vespres) en funció de les necessitats de cadascú.
2. Pactem el temps d'ús, ja sigui amb l'ajuda d'un temporitzador o sense.
3. Ens distribuïm el recurs en funció dels dies de la setmana.
4. Apuntem en una llibreta o pissarra com ens alternem el recurs perquè el repartiment sigui realment equitatiu.

Per compartir el material, els jocs o les activitats que podem usar conjuntament:

1. Cantem una cançó de triar i remenar per veure qui comença o tria primer (*Una plata d'enciam, Un, dos i tres, La tortuga, Un cigró petit...*).
2. Tirem una moneda a l'aire per veure qui comença o tria primer (un joc, un programa, una pel·lícula, qui serveix...).
3. L'atzar decideix qui comença o tria primer: escrivim els nostres noms en paperets, els posem en una bossa i fem que algú de la família agafi un paper a l'atzar. El nom que surt, tria. Aquest paper queda fora de la bossa i l'endemà se n'agafa un altre. També podem fer que el nom que surti sigui l'encarregat del dia, és a dir, que sigui qui «mana» durant tot el dia.
4. Fem un sorteig: el pare o la mare apunta un número de l'1 al 10 en un lloc. Els infants anem dient números fins que algú l'encerta.

Per compartir material, objectes o jocs propietat d'algun membre de la família:

1. Els adults han d'ensenyar la diferència entre allò que és de tots i allò que és propietat individual. És important que cada infant tingui quelcom que sigui seu i tingui dret a decidir si ho deixa o no, si ho comparteix o no.
2. Entre els 3 i els 7 anys, es pot negociar que es comparteixi o no una joguina o alguna cosa particular amb l'argument que «si no li deixes mai el que et demana, tampoc no et deixarà res el dia que tu l'hi demanis».

3. A partir dels 7 o 8 anys, ja es pot argumentar amb conceptes més empàtics i altruistes: «Si tu ara no hi estàs jugant, l'hi pots deixar i es posarà molt contenta».
4. Cap als 10 o 11 anys, ja es pot promoure el valor de compartir com a valor comunitari.
5. Cal transmetre la responsabilitat de tenir cura dels objectes dels altres i aplicar les conseqüències d'un mal ús: no deixar-los més si no es tracten amb respecte, o haver de restituir-los o compensar-ne la pèrdua si es malmeten.

A tenir en compte:

- La relació entre germans s'ha de basar en el respecte. Els germans no estan obligats a ser amics. Conrear el sentit de comunitat millora la convivència.
- El sentit de comunitat implica que el benestar de tots els membres de la família depèn de tots (tot i que la responsabilitat de cadascú és diferent en funció de l'edat).
- Cal parlar amb els infants sobre els mètodes que es consideren acceptables per resoldre les discussions i baralles, i arribar a acords sobre les normes de funcionament.
- Quan en l'entorn familiar s'usa l'estratègia de comparar els germans, es fomenta la competència, l'enveja i la gelosia.
- Els adults han de valorar si el conflicte és realment un conflicte derivat d'haver de compartir o si hi ha altres elements de relació fraterna, com ara l'enveja o la gelosia.
- Els conflictes per compartir es poden donar per competència i no per rivalitat. En la competència, la dinàmica entre germans és «guanyar punts» per ser més ben valorat pels pares. En la rivalitat, els germans mesuren les forces entre ells per veure qui és el més fort, el més ràpid... El centre d'atenció no són els pares, sinó la relació fraterna.

Quines habilitats es treballen? Negociació i rebuig; empatia; col·laboració i treball en equip; advocació i defensa; presa de decisions i solució de problemes.

Autoria: M. Helena Tolosa i Dipsalut